

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **Ing. C. F.**, zast. JUDr. Petrem Balcarem, advokátem, se sídlem Praha 1, Panská 6, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Praha 1, Těšnov 17, o žalobě proti rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 7.4.2011, č.j.: 66097/2011-MZE-10000

t a k t o :

- I. Rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 7.4.2011, č.j. 66097/2011-MZE-10000 se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11.922,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Petra Balcara, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí ministra zemědělství, kterým byl zamítnut jeho rozklad a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 3.2.2011, č.j. 36213/2010-16210

V odůvodnění pak ministr mimo jiné uvedl, že prvoinstančním rozhodnutím bylo ve zkráceném přezkumném řízení podle § 98 zákona č. 500/2004 Sb. na základě podnětu Městského úřadu Černošice změněno rozhodnutí krajského úřadu ze dne 14.10.2010, č.j. 106165/20108/KÚSK/OŽP/2/Mi a to tak, že bylo zamítnuto odvolání Ing. C. F. do rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 17.5.2010, č.j. ŽP/MEUC-026497/2010/L/Mi a rozhodnutí městského úřadu ze dne 17.5.2010, č.j. ŽP/MEUC-026497/2010/L/Mi, kterým nebylo

povoleno trvalé odnětí části pozemku p.č. 376/36 v k.ú. Masečín podle § 13 odst. 1 a § 15 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb., bylo potvrzeno.

Ohledně předchozího průběhu řízení odkázal ministr na podrobnou rekapitulaci obsaženou v odůvodnění rozkladem napadeného rozhodnutí ministerstva. I podle ministra z fotodokumentace pořízené městským úřadem při ohledání na místě samém (průběh ohledání zaznamenaný v protokolu) zcela nepochybně vyplývá objektivní skutečnost, že objekt na pozemku p.č. 376/36 v k.ú. Masečín odpovídá prvnímu podlaží plánované rekreační stavby tak, jak byla naprojektována společností STING PROJECT s.r.o. Podle ministra předmětnou stavbu není možné považovat za opatření realizované ve smyslu § 22 zákona č. 289/1995 Sb. Ministr pak upozornil na to, že k této okolnosti se již vyjádřil i Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 14.7.2010, č.j. 11 Ca 110/2009-41. Měl tedy za to, že není možné, aby jednání žalobce, které již bylo posouzeno jako správní delikt, bylo nyní ve správním řízení vedeném k žádosti žalobce podle § 13 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb. posouzeno jako realizace opatření ve smyslu § 22 zákona č. 289/1995 Sb.

K námitce žalobce týkající se nedostatečně zjištěného stavu věci ministr konstatoval, že není zřejmé, na jakých konkrétních skutkových či právních okolnostech žalobce tuto svoji námitku staví. Podle ministra v předchozím správním řízení byly opakovaně hodnoceny veškeré znalecké posudky předložené ze strany žalobce a zejména pokud se jedná o posudek vypracovaný Ing. J. H., bylo opakovaně v předchozím správním řízení konstatováno, že tento posudek je co do svých závěrů nejednoznačný, když zejména připouští, že předmětná stavba je využitelná jako základ pro nadstavbu, a to i bytovou.

Ministr současně také uvedl, že v dosavadním správním řízení bylo rovněž náležitě hodnoceno splnění podmínek pro odnětí žalobcem požadované části pozemku plnění funkcí lesa podle kritérií obsažených v § 13 odst. 1 a 2 zákona č. 289/1995 Sb. I dle jeho názoru je veřejnoprávní zájem na zachování předmětné části pozemku plnění funkcí lesa nadřazen zájmům soukromým, a to nejen z důvodu zachování možnosti hospodaření v lese, ale i možnosti obecného užívání lesa veřejností. Dále podle ministra je třeba zohlednit skutečnost, že ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. správní orgány musí dbát na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Ministr měl za to, že pokud by došlo k souhlasu s odnětím pozemku plnění funkcí lesa, musel by v dané lokalitě městský úřad povolit i případnou následnou další výstavbu, resp. další odnětí. To by mělo za důsledek další omezení funkcí lesa, což však není z hlediska ochrany lesů v této lokalitě žádoucí.

K argumentu nepatrnosti záboru plochy ministr uvedl, že tento argument nemá žádnou relevanci. K ochraně práv nabytých v dobré víře na podkladě rozhodnutí krajského úřadu pak ministr konstatoval, že účastník řízení na podkladě tohoto rozhodnutí žádných práv v dobré víře nabýt nemohl, neboť rozhodnutí krajského úřadu bylo vydáno až po té, co již byla realizována předmětná stavba, pro jejíž existenci řízení o odnětí pozemků plnění funkcí lesa probíhá.

Žalobce v žalobě tvrdil, že napadené rozhodnutí trpí nedostatkem důvodů rozhodnutí. Žalovaný podle žalobce nevzal v potaz reálný stav a genezi podmínek v předmětné lokalitě, nepřihlédl k důkazním materiálům předloženým žalobcem a současně opřel podstatu rozhodovacího procesu do oblasti, jež nespadá do jeho kompetence.

Podle žalobce rozšíření půdorysu konstrukce zabezpečení bylo provedeno zcela v souladu se znaleckými posudky zohledňujícími skutečnost, že k posunu podloží došlo v míře podstatně větší, než je výměra pozemku parc. č. 411. Je tedy zcela zřejmé, že zabezpečovací práce bylo podle žalobce třeba s ohledem na nutnost stabilizace podloží a na

danou lokalitu provést ve větším rozsahu. Žalobce měl za to, že měl povinnost jako vlastník pozemku hrozící škodu odvrátit.

Žalobce upozornil na místní šetření provedené ve dnech 14. a 25. dubna 2008 znalcem Ing. P. V., při kterém bylo zjištěno, že předmětné území a jeho okolí je již několik desetiletí změněno stavební činností dřívějších vlastníků pozemku a nejde o původní stav lesního pozemku. Žalobce má za to, že nenarušil původní lesní biotop, když toto území dlouhodobě neplní funkce lesa.

Žalobce také namítal, že předložil správnímu orgánu kompletní soubor znaleckých posudků, včetně vyjádření odborného lesního hospodáře a technické dokumentace, vypracované autorizovaným stavebním inženýrem. Správními orgány nebyly zohledněny předložené znalecké posudky a vyjádření odborného lesního hospodáře.

Žalobce rovněž tvrdil, že předložil veškeré potřebné dokumenty s kladnými stanovisky, jež určuje vyhláška Ministerstva zemědělství č. 77/1996 Sb., o náležitostech žádosti o odnětí nebo omezení a podrobnostech o ochraně pozemků určených k plnění funkcí lesa a tedy dle jeho názoru mělo být vydáno souhlasné rozhodnutí. Správní orgán se pak podle žalobce nevypořádal s tím, proč navržené důkazy neprovedl a při svém rozhodování rozhodl na základě nedostatečně zjištěného stavu věci.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žaloba není důvodná. Podle jeho názoru žalobní námitky byly všechny vypořádány v odůvodněných rozhodnutích Městského úřadu Černošice ze dne 17.5.2010, č.j. ŽP/MEUC-026497/2010/L/Mi, rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 3.2.2011, č.j. 36213/2010-16210 a rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 7.4.2011, č.j. 66097/2011-MZE-10000. Nesouhlasil s tvrzením žalobce, že stavební práce byly nutné vzhledem k situaci v terénu a jednání žalobce bylo generální prevencí vzniku škod ve smyslu občanského zákoníku. Zdůraznil, že z fotodokumentace pořízené Městským úřadem Černošice při ohledání na místě samém zcela nepochybně vyplývá objektivní skutečnost, že objekt na pozemku p.č. 376/36 v k.ú. Masečín odpovídá prvnímu podlaží plánované rekreační stavby tak, jak byla naprojektována společností STING PROJEKT s.r.o. Předmětnou stavbu podle žalovaného nelze považovat za opatření či objekt podle § 20 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 20 odst. 4 zákona č. 289/1995 Sb. Navrhl žalobu zamítnout.

Při jednání před Městským soudem v Praze, konaném dne 15. 12. 2015, oba účastníci řízení setrvali na svých tvrzeních, jakož i na svých procesních návrzích.

Ve správním spise se nacházejí pro danou věc tyto dokumenty: Žádost žalobce o trvalé odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa ze dne 2.10.2007; protokol z ústního jednání a ohledání věci ze dne 13.4.2010; rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 17.5.2010, č.j.:ŽP/MEUC-026497/2010/L/Mi; odvolání žalobce ze dne 7.6.2010 vč. doplnění ze dne 21.6.2010; rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 14.10.2010 č.j.: 106165/20108/KÚSK/OŽP/2-Mi; podnět Městského úřadu Černošice k zahájení přezkumného řízení ze dne 30.11.2010; rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 3.2.2011 č.j. 36213/2010-16230; rozklad žalobce ze dne 22.2.2011; žalobou napadené rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 7.4.2011 č.j.66097/2011-MZE-10000. Ve správním spise se mimo jiné rovněž nacházejí posouzení a zprávy RNDr. P. P. ze dne 5.11.2006, ze dne 14.3.2007 a ze dne 7.9.2007, vyjádření Ing. J. Š. ze dne 28.3.2008, znalecký posudek č. 998-25/08 vypracovaný Ing. P. V. ze dne 14.5.2008.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán

(§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

V předmětné věci podal žalobce dne 5.10.2007 prostřednictvím svého zástupce žádost o trvalé odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa p.č. 411 a p.č. 376/36 v k.ú. Masečín v jeho vlastnictví v rozsahu 70 m². Žádost žalobce podal z důvodu již postavené zabezpečovací konstrukce pro stabilizaci svahu. V rozsáhlém správním řízení, kde bylo vydáno několik rozhodnutí, rozhodnutím Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 14.10.2010, č.j. 106165/20108/KÚSK/OŽP/2-Mi bylo zrušeno rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 17.5.2010 č.j. ŽP/MEUC-026497/2010/L/Mi, kterým nebylo povoleno trvalé odnětí části lesního pozemku č. parc. 376/36 v kat. území Masečín, o výměře 70 m². Městský úřad Černošice přípisem ze dne 30.11.2010, č.j. ŽP/MEUC-061124/2010/L/Mi podal podnět k přezkumnému řízení proti rozhodnutí krajského úřadu ze dne 14.10.2010, č.j. 106/165/20108/KÚSK/OŽP/2-Mi. Na základě podnětu změnilo Ministerstvo zemědělství rozhodnutím ze dne 3.2.2011, č.j. 36213/2010-16230 rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 14.10.2010, č.j. 106165/20108/KÚSK/OŽP/2-Mi takto: „Krajský úřad Středočeského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, jako příslušný správní orgán (dále jen „krajský úřad“) podle §67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů a § 89 odst. 1 správního řádu, přezkoumal napadené rozhodnutí v rámci odvolacího řízení a po zvážení všech známých skutečností a vyhodnocení důkazů rozhodl na základě ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu takto: Odvolání Ing. C. F. zastoupeného na základě plné moci JUDr. Petrem Balcarem-advokátem se zamítá a rozhodnutí Městského úřadu Černošice, odboru životního prostředí č.j. ŽP/MEUC-026497/2010/L/Mi ze dne 17.5.2010 se potvrzuje.“ Žalobou napadeným rozhodnutím byl rozklad žalobce zamítnut a rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 3.2.2011, č.j. 36213/2010-16210 potvrzeno.

Žalobce v podané žalobě uplatnil námitku ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu, přesně řečeno ohledně toho, že vlastník pozemku předložil správnímu orgánu kompletní soubor znaleckých posudků, včetně vyjádření odborného lesního hospodáře a technické dokumentace vypracované autorizovaným stavebním inženýrem, nicméně ani prvoinstančním správním orgánem, posléze ani žalovaným nebyly zohledněny předložené znalecké posudky a vyjádření odborného lesního hospodáře.

Z obsahu rozhodnutí, tedy zejména rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 3.2.2011 vyplývá, že těmito znaleckými posudky, respektive vyjádřeními různých osob, která jsou součástí správního spisu (posouzení a zprávy RNDr. P. P. ze dne 5.11.2006, ze dne 14.3.2007 a ze dne 7.9.2007, vyjádření Ing. J. Š. ze dne 28.3.2008, znalecký posudek č. 998-25/08 vypracovaný Ing. P. V. ze dne 14.5.2008) a byla tedy v době rozhodování Ministerstva zemědělství k dispozici, se v podstatě Ministerstvo zemědělství v tomto svém rozhodnutí nijak nezabývalo, nijak se s nimi nevypořádalo, s jedinou výjimkou a to s posudkem Ing. J. H., který v odůvodnění rozhodnutí vydaném v prvním stupni byl konstatován a byl vyhodnocen. Správní orgán přitom dospěl k závěru, že k tomuto znaleckému posudku nelze přihlídnout, neboť se vyjadřuje ke skutečnostem, které jsou mimo obor, pro který byla Ing. J. H. jmenována soudním znalcem. Nicméně další podklady, které žalobce uvedl, v předmětném rozhodnutí vydaném v prvním stupni nijak zmíněny nejsou, ministerstvo se s nimi nijak

nevypořádalo. To by snad bylo možno akceptovat z toho důvodu, že ministerstvo, které rozhodovalo o podnětu k přezkumnému řízení, se v tomto řízení zabývalo pouze tím, co z hlediska tohoto podnětu bylo relevantní. Pokud by tedy svou argumentaci ohledně změny rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 14.10.2010, č.j. 106165/20108/KÚSK/OŽP/2-Mi vedlo určitým způsobem, který by byl logický a ucelený, pak by se nemuselo znaleckými posudky a odbornými vyjádřeními zabývat, pokud by jeho argumentace byla komplexní a uzavřená, celkově ucelená. Nicméně žalobce ve svém rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí výslovně namítka vůči tomu, že tyto znalecké posudky, resp. tato vyjádření nebyla zohledněna, vznesl. Žalobce tedy v rozkladu výslovně uvedl, že: „Správním orgánem nebyly zohledněny předložené znalecké posudky (nejen zmiňovaný posudek ing. H.), což lze považovat za zjevně účelový protiprávní postup, zejména s ohledem na skutečnost, že konečné stanovisko nenalézá opory v odborné erudici správního orgánu.“ To je tedy konkrétní námitka uplatněná v rozkladu žalobce a o této námitce byl ministr zemědělství jako orgán rozhodující o rozkladu povinen rozhodnout. Tím samozřejmě není nijak předurčeno jakým způsobem, ale měl na ni reagovat a výslovně se s ní vypořádat. Podle judikatury správních soudů z odůvodnění rozhodnutí musí být zřejmé, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí ministra zemědělství však nelze zjistit nic o tom, že by tak ministr zemědělství jako orgán rozhodující o rozkladu učinil. O znaleckých posudcích, resp. odborných vyjádřeních tam není vůbec pojednáno a není tedy vůbec zřejmé, zda tyto podklady žalovaný správní orgán považoval za významné, relevantní, legitimní, nebo nikoliv a není tedy vůbec zřejmé, jaký byl náhled ministra na ně. Jak již konstatoval Nejvyšší správní soud (např. v rozsudku ze dne 26.9.2008, č.j. 2 As 50/2008-62, dostupný na www.nssoud.cz), nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o oprávněm prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nedostatku jeho důvodů.

Vzhledem k tomu, že tato procesní vada v postupu orgánu rozhodujícího o rozkladu byla konstatována, žalobce na ni v podané žalobě poukázal, soudu nezbylo, než mu v tomto rozsahu dát za pravdu.

Městský soud v Praze na základě uvedeného žalobou napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady zastoupení žalobce advokátem a to za 2 úkony právní služby po 2.100,- Kč, za 1 úkon právní služby po 3.100,- Kč - dle § 7, § 9, § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a za 3 režijní paušály po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., vč. částky odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.), což činí 9.922,- Kč. Náklady řízení tedy činí celkem 11.922,- Kč, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. prosince 2015

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková